

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2008. év november hó 18. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette az alábbi

V É G Z É S T:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2007. év október hó 25. napján kihirdetett **8.B.174/2006/17.** számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az általa 2008. év június hó 5. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült összesen 175.400,- (százhetvenötezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság 2007. év október hó 25. napján kihirdetett 8.B.174/2006/17. számú ítéletében a vádlott bűnösségét különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés bűntettének kísérletében állapította meg. A vádlottat ezért - mint többszörös visszaesőt - 10 évi fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a kényszergyógyítását, és kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből. Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket azok lefoglalásának megszüntetése mellett megsemmisíteni rendelte, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Fővárosi Bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, az ellen kizárólag a vádlott és a védője jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.10/2008. számú átiratában a Be. 360. § (4) bekezdésében foglaltak alkalmazása mellett a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a vádlott elmeállapotával kapcsolatban az elsőfokú tárgyaláson meghallgatott igazságügyi elmeorvosszakértő megállapítása nem teljesen egyértelmű. Az igazságügyi elmeorvos-szakértő szerint a vádlottat: „Közepes mértékű személyiségzavar jellemzi, enyhe fokú beszámítási képességgel.” (2007. szeptember 13. tárgyalási jkv. 3. oldal 6. bek.).

A másodfokú bíróság arra is figyelemmel volt, hogy a vádlott elmeorvosszakértői vizsgálata óta viszonylag hosszabb idő telt el, ami a vádlott elmeállapotában, beszámítási képességében való változás lehetőségét is magában hordozhatja. A cselekmény súlyára és jellegére tekintettel, illetőleg, mivel a vádlott aktuális - tehát a jogerős elbíráláskori időpontra vonatkozó - elmeállapotát is tisztázandónak tartotta a Be. 358. § (3) bekezdése alkalmazásával bizonyítást rendelt el. Ennek keretében elrendelte a vádlott újabb igazságügyi elmeorvosszakértői megvizsgálását, majd a bejelentett fellebbezéseket a Be. 363. § (2) bekezdés b./ pontjára figyelemmel tárgyaláson bírálta el.

Az újabb szakértői vélemény elkészítésekor eljáró igazságügyi szakértők a vádlott elmeállapotára vonatkozó szakkérdést hiányosan válaszolták meg. Ezért szükségessé vált a tárgyaláson történő személyes meghallgatásuk is. Az eljáró szakértők tárgyalási meghallgatásával tisztázható volt, hogy a vádlott elmeállapotában változás nem következett be, az a cselekmény elkövetésének időpontjában és a fellebbezési tárgyalás időpontjában is lényegében azonosnak tekinthető. A vádlott ennek értelmében sem a cselekmény elkövetésekor, sem annak elbírálásakor nem szenvedett, illetve nem szenved az elme működés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tette volna, vagy képtelenné tenné cselekménye következményei felismerésére, vagy az e felismerésnek megfelelő cselekvésre.

Ugyanakkor alkoholos eredetű agyi károsodás talaján olyan személyiségzavara alakult ki (úgynevezett psychoorganos szindróma), amely cselekményei következményei felismerésében, illetve az e felismerésnek megfelelő magatartás tanúsításában enyhe fokban korlátozza őt, és ez az állapota állt fenn a cselekménye elkövetésekor is. A vádlott alkoholfüggőnek is tekinthető és a kényszergyógyítása indokolt.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési tárgyaláson meghallgatta az alapeljárásban eljáró igazságügyi orvosszakértőt is a sértett sérüléseire vonatkozóan. A szakértő megerősítette, hogy ruházata ráégetése következtében a sértett közvetlenül életveszélyes állapotba került, megfelelő beavatkozás nélkül feltétlenül életét

vesztette volna. Az igazságügyi vegyészszakértő szakvéleménye (nyomozati iratok 207. oldal), azt is rögzíti, amikor modellkísérlet során megállapították, hogy a sértett ruházatának anyaga annak meggyújtása után egyre intenzívebben elégett. Ebből következik, hogy a tűz eloltásának hiánya ugyancsak szükségszerűen a sértett halálához vezetett volna.

A másodfokú tárgyaláson lefolytatott bizonyítást követően perbeszédében a vádlott védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta és indokolta, miként a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség tárgyaláson részt vett képviselője is. Az ügyészi átiratban foglalt tartalommal egyezően szólalt fel és az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett védelmi fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Bíróság ítéletét és az annak meghozatalát megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körűen felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást és az ügyet kellően felderítve megalapozott tényállást állapított meg. A tényállásban rögzítetteket a vádlott és a védője sem vitatta, az túlnyomórészt a vádlott beismerő vallomásán és az azt alátámasztó és lényegében egybehangzó bizonyítékokon alapult.

A bizonyítékokban még annyi ellentmondás sem volt, mint amennyire az elsőfokú ítéletben írtakból az 1. számú tanú vallomásának felidézésével kapcsolatban lehetne következtetni. A Fővárosi Bíróság e körben arra utal, hogy az e tanú szerint a földre került sértettet három személy bántalmazta, azonban egyéb adat nem erősítette meg. Így ezt ítéleti bizonyossággal megállapítani nem lehetett.

A tanú nyomozati vallomásából azonban (nyomozati iratok 247. oldalától) megállapítható, hogy a tanú több órás történetet mondott el. A három személy általi bántalmazás 16 óra körül történt, amikor a tanú hazafelé tartott. A sértett égése viszont 18 óra körül történt, amikor a tanú már huzamosabb ideje otthon tartózkodott.

A Fővárosi Bíróság ítéletében rögzített tényállást a Fővárosi Ítéltábla kizárólag azzal egészíti ki a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára utalással az iratok tartalma alapján, hogy az elkövetéskor a sértett ittasságának mértéke - miként a vádlotté is - súlyos fokú (3,08) volt, valamint hogy a sértett által a bántalmazás során a homlokán elszenvedett zúzott, repesztett sebzés hosszúsága mintegy 5 cm volt.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az abban rögzített és a Fővárosi Ítéltábla által kifejtettek szerint kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 351. § (1) bekezdése alapján. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság okszerűen vont következtetést e tényállásból a vádlott bűnösségére és a vádlottnak felrótt cselekmény törvényesen, az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette.

A vádlott - aki a korábban már kifejtettek szerint a történeteket illetően teljes beismerésben volt - az elsőfokú bíróság által megállapítottakat a szándékára vont

következtetés tekintetében vitatta. Mindvégig arra hivatkozott, hogy ölési szándéka nem volt és e védekezését alapul véve vitatta védője is az emberölés büntette kísérletének megállapíthatóságát.

A Fővárosi Bíróság e körben kialakított álláspontja azonban kifogástalan. A vádlott terhén az eshetőleges szándék megállapítása, vagyis annak a következtetésnek a levonása, hogy a sértett esetleges halálába is belenyugodva cselekedett, megfelelően megindokolt és valójában a vádlott megnyilatkozásaival is alátámasztott.

Az elsőfokú bíróság a vádlott nyomozati vallomásából idézi azokat a megnyilvánulásokat, amelyek e körben következtetési alapul szolgáltak. A vádlott maga vallotta, hogy a melegítő meggyújtását követően gyorsan eljött onnan, mert amikor el kezdett égni már nem érdekelte tovább. Az égés mértékével kapcsolatban, pedig arra utalt, hogy a melegítőt gyorsan terjed a tűz, ég mint a zsír. Ekkor kihangsúlyozta azt is, hogy tőle bármi lehetett, történhetett volna, mert úgy érezte, a sértett azt megérdemli.

Mindez pedig egyértelműen alátámasztja azt a megállapítást, hogy a vádlott egyrészt tisztában volt cselekménye lehetséges következményével, másrészt pedig a lehetséges eredmény bekövetkeztével szemben teljes mértékben közömbös volt, vagyis abba belenyugodott.

A halálos eredmény lehetősége egyértelműen fennállt, hiszen a vegyészszakvélemény is rögzíti, hogy oltás hiányában a tűz pillanatok alatt továbbterjedt volna és a melegítő ráégett volna a sértetre, ami pedig az orvosszakértő által is megerősítetten egyértelműen a sértett halálához vezetett volna, miként ugyanezt eredményezte volna az oltásig bekövetkezett égés is megfelelő orvosi ellátás hiányában.

Ilyen körülmények között a vádlott eshetőleges ölési szándékára vont következtetés támadhatatlan, ebből fakadóan a Btk. 166. § (1) bekezdése szerinti emberölés büntette kísérletének megállapítása indokolt volt, és a különös kegyetlenséggel történt elkövetés minősítő körülményének felrovása is helytálló.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a Fővárosi Bíróság helyesen jelölte meg, és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. Bár a vádlott cselekménye kísérleti szakban maradt, a maradandó testi fogyatékoság bekövetkezésére figyelemmel igen súlyos következménnyel járt.

Emellett tényként állapítható meg, hogy a vádlott korábban 23 esetben volt büntetve, sorozatosan és gyors egymásutániságban követett el bűncselekményeket. Élete jelentős részét büntetés-végrehajtási intézetben töltötte. Jelen cselekményét is a röviddel megelőző szabadságvesztéséből szabadulását követően, feltételes szabadsága időtartama alatt valósította meg.

Mindezen körülmények- a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is- kizárják a Btk. 87. § (2) bekezdés a./ pontja alkalmazását, vagyis azt, hogy a bíróság a Btk. Különös Részében meghatározott büntetési tételkeret alsó határánál enyhébb büntetést szabjon ki.

Erre figyelemmel a vádlottnak és a védőjének a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Mivel a kiszabott büntetés és az ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek, a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet meghozatalakor más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését töltő vádlott a büntetés kiállítását követően, 2008. év június hó 5. napján a jelen ügyben előzetes letartóztatásba került. Ennek időtartamát a Fővárosi Ítéltábla a kiszabott fegyházbüntetésbe beszámította a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján.

Az igazságügyi szakértők és a kirendelt védő közreműködésével a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla a vádlottra terhelte.

A Fővárosi Ítéltábla felhívja a Fővárosi Bíróság figyelmét arra, hogy a vádlott jelen eljárásban elbírált cselekményének elkövetési időpontja korábbi, mint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.IX.3481/2006/2. számú összbüntetési ítéletének alapját képező ítéletek bármelyikének jogerőre emelkedési időpontja, erre tekintettel indokolt lehet újabb összbüntetési eljárás lefolytatása.

B u d a p e s t, 2008. év november hó 18. napján

***Dr. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró***

***Máziné Dr. Szepesi Erzsébet
s.k. bíró***

A Fővárosi Bíróság 8.B.174/2006/17. számú ítélete - helybenhagyás folytán - a mai napon jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2008. év november hó 18. napján

***Dr. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke***

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

